

Curaçao

Vriendelijk eiland voor iedereen

Er zijn maar weinig tropische bestemmingen waar je zó het gevoel krijgt in eigen land te zijn als in Curaçao. Je kunt er immers je moerstaal spreken, betalen met de ouderwetse gulden en zelfs de historische bebouwing ziet er Hollands uit. Toch is Curaçao sinds 2009 een autonome staat. Vanwege de uitzonderlijke geografie, met de vele baaien die als natuurlijke haven dienen, wordt er van oudsher veel handel gedreven, waarvan tegenwoordig een groot deel aan de offshore is gerelateerd. En sinds dat de Amerikanen een boycot tegen Cuba hebben ingesteld, heeft het toerisme een enorme vlucht genomen. Logisch: op Curaçao schijnt de zon altijd en dat biedt tal van vakantiemogelijkheden. Wij bezochten het eiland echter maar met één doel voor ogen...

Tekst en fotografie:
Udo van Dongen > udovandongen.com

De riffen rond Curaçao zijn op verschillende manieren te ontdekken: je kunt, net als op buureiland Bonaire, een auto huren, van duikstek naar duikstek rijden en op eigen gelegenheid duiken. Ook zijn er duikcentra met grote schepen die je comfortabel naar de mooiste duikstekken brengen.

Vandaag gaan we met zo'n duikschip van Ocean Encounters, naar alle waarschijnlijkheid de grootste duikoperator op Curaçao, die verschillende vestigingen heeft bij diverse resorts.

We bezoeken duikstek Smokey's, een drop-off die van onder tot boven begroeid is met koralen en de enorme, typisch Caribische buizensponzen. Het idee is dat we een stromingsduik maken, maar de stroming lijkt te zijn weggefallen wanneer we eenmaal te water zijn. Niet erg, want dat geeft mij alle gelegenheid om op mijn gemak opnames te maken. De meeste Caribische riffen hebben schade ondervonden van tropische stormen, maar het rif dat ik hier aantref, lijkt de dans te zijn ontsprongen, want er zijn maar weinig delen onbegroeid. Voordat ik er erg in heb, is het uur verstreken en wordt het tijd om op te stijgen, want we moeten nog een duik doen voordat we terugvaren voor de lunch. Deze tweede duik vindt plaats op een duikstek die men Small Wall noemt. Hier treffen we ongeveer hetzelfde aan als bij Smokey's. Misschien iets minder overdadig begroeid, maar nog altijd een gezond ogend rif met volop vis. We besluiten deze duik minder lang onder water te blijven, omdat we op tijd terug

moeten zijn voor de lunch en de middagduik, die gaat plaatsvinden bij de Director's Bay. Deze laatste duikstek is bijzonder, omdat hier in de jaren zestig een hek in het water is geplaatst voor koningin Juliana, die niet in zee durfde te zwemmen. Ze was bang door een haai gegrepen te worden. Naar verluidt is er geen haai meer gesignaleerd sinds het hek is geplaatst, maar Hare Majesteit kon in ieder geval met een gerust hart te water. Volgens het duikcentrum is de Director's Bay niet de beste duikstek, dus ik besluit om met de macrolens te water te gaan en al snel dient het eerste dankbare onderwerp zich aan: de symbiosegarnaal. Men komt het beestje in bijna ieder anemone wel tegen, desalniettemin zorgt het altijd voor een mooi plaatje. Voor zeenaaktslakken hoef je niet naar Curaçao te gaan, want die zijn er gewoonweg niet. Je treft er enkel de lettuce seaslug (*tridachia crispata*) aan, maar die is slechts aan zeenaaktslakken verwant. Dit wil echter niet zeggen dat er geen andere onderwerpen zijn voor de macrolens: het krioelt hier van de koker- en borstelwormen, hooiwagenkrabben en allerlei vissen van groot en klein formaat.

Tula en de zijnen

De eerdergenoemde duikstekken liggen allemaal aan de zuidzijde van Curaçao, dat met zijn bijna zestig kilometer lengte een behoorlijk eiland is. Aan de noordzijde, op de Westpunt, kan ook nog gedoken worden, maar om daar te komen, zul je eerst een dik uur

Symbiosegarnaal in anemone

Paarse buizenspons

Praktische INFORMATIE

Reis: Diverse luchtvaartmaatschappijen vliegen regelmatig naar Curaçao. Arkefly is een van de goedkopere, maar hanteert niet bepaald de meest vriendelijke duikers- en onderwaterfotograaf-policy

Visum: nee

Vaccinaties: nee

Verblijf en duiken: Gedurende onze korte trip verbleven we een paar nachten in een bungalow van Sun-reef met een duikstek recht voor de deur (sun-reef.com). Je huurt voor 109 euro zes dagen flessen en lood om ongelimiteerd te duiken. Bootduiken kan ook, maar kost meer (sun-reef.com/divingn.htm). Bij Ocean Encounters worden iedere ochtend twee duiken gemaakt, 's middags eentje. Kijk voor informatie op: oceanencounters.com en oceanencounterswest.com

Valuta: Op Curaçao betaal je met de Antilliaanse gulden. Voor een euro krijg je ongeveer 2.35 Antilliaanse gulden

Electriciteit: 110 volt met Amerikaanse stekkers, converterstekkers meenemen

Eten en drinken: Zeer divers

Meer info: curacao.com

moeten rijden, wat overigens geen straf is. Curaçao wordt naarmate je noordelijker komt, steeds groener en rustiger. Onderweg krijg je een duidelijk idee van hoe het hier vroeger functioneerde. Rijdend door de knoekoe, het Curaçaose platteland, komen we enorme bomen tegen en passeren we prachtig gerestaureerde, oud-Nederlandse landhuizen, die in de achttiende

en negentiende eeuw zijn gebouwd als woning voor de rijke landeigenaren. Deze landhuizen staan meestal bovenop een heuvel met de raamzijden zodanig geplaatst, dat de pasaatwind er maximaal doorheen waait. Nu ziet het er allemaal mooi en vredig uit, maar een bezoek aan het landhuis Knip, waar tegenwoordig het Museo Tula is gevestigd, maakt pijnlijk duidelijk hoe

onze Nederlandse voorvaders zich hier indertijd misdroegen. Slaven deden al het werk en het ging er niet bepaald zachtzinnig aan toe. Hier begon dan ook in 1795 de eerste slavenopstand, die in gang werd gezet door onafhankelijkheidsstrijder Tula, nadat hij kennis had genomen van de in vrijheid gestelde slaven in Haïti. Tijdens de opstand bevrijdden ze

Muilbroeder zonder eieren

Zeepaard

Enorme sponzen bij Alice in Wonderland

22 slaven die onterecht vastzaten. De opstand sloeg aan en in eerste instantie leken Tula en de zijnen succesvol. Na een mislukte onderhandelingspoging, besloten de Nederlanders de aanval in te zetten. Uiteindelijk werden Tula en zijn directe kameraden verraden en opgepakt. Zijn vonnis: met een ijzeren staaf werden al zijn botten vanaf zijn voeten gebroken, daarna werd zijn gezicht verbrand en uiteindelijk is hij onthoofd. Samen met hem werden nog 29 andere opstandige slaven opgehangen op het galgenveld te Rif. Niet bepaald een geschiedenis om trots op te zijn, maar de rechtspraak in die tijd was nou eenmaal niet anders, ook niet voor de Nederlanders. Gelukkig horen dit soort praktijken tot het verleden.

Wonderland

Terug naar het duiken: vandaag bezoeken we een duikstek genaamd Alice in Wonderland op de Westpunt. In het duikcentrum wordt me verteld dat vlakbij de pier een zeepaard te vinden is. Als ik wil, wijzen ze hem wel even aan. Aangezien mijn ervaringen uit het verleden leren dat ik een belab-

berde zeepaardenzoeker ben, laat ik me dat geen twee keer zeggen. "Graag, wijs maar aan!" Gewapend met een macrolens op mijn camera, zwem ik achter de duikgids aan en niet veel later heeft hij het dier al gevonden: een zwart zeepaard dat met zijn staart om een tak gewikkeld zit. Zoals bijna altijd is het weer een typische shoe-gazer: 'Als ik maar naar de bodem kijk, zien ze me vast niet!' Jammer voor het zeepaard, we zien hem dus wel. Na wat plaatjes van het beest te hebben geschoten, vervolgen we de duik en spotten we nog wat andere kleine diertjes, waaronder een behoorlijk aantal lettuce zeeslakken en dwerggrondels. Bij de tweede duik bij Alice in Wonderland neem ik de groothoeklens mee. Tot mijn grote teleurstelling moet ik vaststellen dat Alice in Wonderland, waarschijnlijk niet meer het wonderland van weleer is. Grote delen zijn afgestorven nadat het rif door een tropische storm is getroffen. Gelukkig is het herstel wel goed zichtbaar: op sommige plekken zijn de sponzen enorm. Hoogstwaarschijnlijk omdat ze geen of nauwelijks concurrentie hebben. Verder treffen we behoorlijk veel vis

aan, waaronder helaas ook een aantal koraalduivels. Koraalduivels zijn exoten die niet thuishoren in de Cariben, maar er sinds een aantal jaren toch zijn te vinden. Gevreesd werd dat de schade die de koraalduivels zouden achterlaten enorm zou zijn, maar vooralsnog lijkt het allemaal wel mee te vallen. Net als boven water blijkt ook de onderwaterwereld van Curaçao een vergaarbak van nacomelingen uit de hele wereld te zijn!

Cristoffelberg

Naast het duiken heeft Curaçao nog veel meer te bieden: er zijn tal van prachtige stranden in baaien, waar je heerlijk in alle rust van de zon en zee kunt genieten. Verder is er op de 377 meter hoge Cristoffelberg een prachtig natuurgebied van bijna tweeduizend hectare, dat bestaat uit drie voormalige plantages en een mijnbouwcomplex. De flora en fauna rond de Cristoffelberg is gevarieerder dan op de rest van het eiland en als je geluk hebt, kun je er naast het unieke Curaçaose konijn en het witstaarthertje (biná), onder andere boomhagedissen, groene leguanen, roodbilkickers, grottenspinnen en zilver- en zweepslangen zien. Maar duikers zijn in de regel meer geïnteres-

seerd in waterbeesten en daarvoor ben je op Curaçao aan het juiste adres Bij de Dolphin Academy is er de gelegenheid te snorkelen en te duiken met tuimelaars. Helaas zijn het wel getrainde dolfinnen, wat natuurlijk niet kan tippen aan een onverwachte ontmoeting met dolfinnen in het wild, maar ondanks dat blijven het indrukwekkende zeezoogdieren. Het houden van dolfinnen in gevangenschap, is niet geheel onomstreden, maar er zijn ook positieve punten. Door mensen met deze dieren in contact te brengen, groeit er mogelijk een beter bewustzijn over hoe we met de zee dienen om te gaan. Ook wordt beweerd dat contact met dolfinnen een goede therapeutische werking heeft op autistische kinderen, een theorie die de Dolphin Academy aanhangt. Daarnaast gaan de verzorgers van de dolfinnen van Dolphin Academy tweemaal per week met een of meerdere dolfinnen naar zee. Op deze momenten is het mogelijk om met de beesten te duiken. Ze zijn dan toch net iets minder gevangen dan de dolfinnen in bijvoorbeeld Harderwijk.

Gemengde gevoelens

Wanneer ik zelf in de gelegenheid ben om met de dolfinnen van Dolphin

Academy te snorkelen, ga ik toch met enigszins gemengde gevoelens te water. Enerzijds vind ik niet dat dit soort magnifieke beesten in gevangenschap horen te leven om kunstjes te vertonen aan toeristen, anderszijds is het wel dé uitgelezen kans om een dolfin van dichtbij te zien. En eerlijk toegegeven: het is een bijzondere ervaring. Neemt niet weg dat het zonder de rare trucjes die ze moeten uithalen minstens net zo mooi was geweest. Helaas bleek het niet mogelijk om de dolfinnen in zee 'uit te laten', want het blijft toch mooier om zo'n prachtbeest in zijn natuurlijkere omgeving te ontmoeten en fotograferen.

Curaçao is een prachtige vakantiebestemming waar je met het hele gezin een fijne tijd zult hebben. Het is een vriendelijk eiland dat voor ieder wat wils biedt. Ook de hardcoreduiker kan hier helemaal losgaan, omdat de vele duikstekken gemakkelijk vanaf de kant zijn te beduiken. Het eiland kent een indrukwekkende geschiedenis, die onlosmakelijk is verbonden met de slavenhandel, en prachtige natuurgebieden in het noordwesten, die erg de moeite waard zijn. □